

Zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno

AZET

2/2012

Z činnosti klubu – členské a výborové schůze

Fotka na plakát – uzavření soutěže

Odřich Pohl – In memoriam

Přednášky z vlastních řad

Výroční agenda

Noví členové výboru

Botanická (ne)latina

Na návštěvě v Chicagu

Sclerocactus polyancistrus a *Mammillaria hahniana*

Duben – ještě tam budem...

...napadá mě při mrazivých ránech poloviny dubna, kdy dokončuji přípravu tohoto Azetu. Původně to však začínalo takto: Prodlužující se dny konce zimy a začátku jara (velmi suchý březen) přinášejí trochu světla tam, kde dosud vládne šero a mlha.

Kromě přírody se rozvlnila i poklidná hladina (ne)kvality potravin a více si uvědomujeme, že to, co jíme, jsou zhusta náhražky a odpady „vylepšené“ zajisté absolutně neškodnými přísadami.

Pět vajíček stálo kolem Velikonoc tolik, jako litr benzínu. Ne ovšem tím, že by tak náhle a výrazně slevnila ropa. Jen jsme si zvětšení životního prostoru pro slepice (podle směrnice EU) vyřešili po svém: Zrušili jsme chovy a vajíčka nakupujeme jinde.

Korupce a chování politiků vedly ke změnám ve vládě, ta si i přesto zatím drží důvěru parlamentu. Mají se však rušit tři ministerstva. Jen aby to byla ta správná.

Ožilo i soudnictví. Odsoudili vylepšovače pražských semaforů i upravovatele předvolebních plakátů z Olomouce. Zbydou síly i na opilého lobbistu, který přejel autem ženu?

Radost nám udělali i hokejisté brněnské Komety, když se skrze Plzeň dostali do finále extraligy. Tam sice už nepřekonalí Pardubice, ačkoli se drželi velmi zdatně a statečně.

A letmo do světa – v době vzpomínání na potopení Titanicu před sto lety patří připomenout hlavně neklid v Sýrii a napětí kolem Íránu. Kéž by ty horké hlavy zchladly...

A honem zpátky domů: V tomto čísle Azetu kromě pravidelných informací o dění v klubu najdete i několik mimořádností. Především zprávy o činnosti a plány do blízké budoucnosti, jak byly předneseny a schváleny na výroční členské schůzi. Několika články přispěli opět členové, za což jim moc děkuji. Jsem rád, že mě v tom nenecháváte samotného a že se nebojíte a nestydíte podílet na společné práci. Klub kaktusářů by neměl být divadlem, kde pár herců hraje a ostatní se jen dívají. Víme, že ve velkém (ač zmenšujícím se) klubu nelze vytvořit přátelskou „rodinnou“ atmosféru, o jaké třeba píše ve svém článku Markéta Filipová sdělující zkušenosti z ciziny. O to více mě těší, že mnozí z vás dělají pro klub a pro ostatní podle svých schopností a možností něco navíc. A právě za to vám děkuji. Nakonec se omlouvám za velké mazání a zkracování, něco jsem si musel odložit napříště.

Užívejte jara plnými doušky, radujte se ze všeho možného, dívejte se kolem sebe a zkuste se usmívat – pokud to zrovna není vaše přirozená vlastnost☺

Pohoda, hezký den

Josef

Výroční členská schůze 3. února 2012

Po uvítání předsedy Stuchlíka byla vyhlášena soutěž o fotografii na plakát. Byla sdělena data výstavy (26. května až 3. června) a sympózia, to bude opět v Líšni a to 13. října. Dále předseda vyhlásil program následujících přednášek. Upozornil na červnovou přednášku a její mimořádný termín – druhý pátek 8. června, přizpůsobili jsme se možností hosta z Německa – p. Schädliha. Informoval rovněž o úmrtí Hanse Tilla (v. t. Azet 1/2012).

Cenami pro tah vstupenek přispěli mj. př. Kulhánek, Hlavatý a Kašpar.

Zprávu o činnosti a plán činnosti sestavil nepřítomný Radek Čech, přednesl je předseda Stuchlík (podrobněji dále v čísle). Pokladník Jiří Peňás přečetl pokladní zprávu a návrh rozpočtu na rok 2012. Marek Najvar vystoupil se zprávou revizní komise.

V diskusi padl návrh na konání sympózia na univerzitě, kde míváme přednášky. Předseda sdělil, že výbor o tom uvažoval, z praktických důvodů (nedostupnost občerstvení) jsme tuto možnost zavrhlí. Dozvěděli jsme se též, že restaurace v Líšni byla zrušena, prý však bude opět obnoven provoz. Další připomínka byla k nedostatečnému zatemnění přednáškového sálu, v květnu a v červnu bývá venku světlo, což se projeví snížením kvality promítaného obrazu. Třetí připomínka se týkala výstavy. Organizaci výstavy projedná nový výbor. Všechny zprávy byly schváleny hlasováním.

Marek Najvar připomněl změny ve výboru (odchod Vlastimila Mana, úmrtí Viktora Taliána a odchod Jiřího Pavlíka z revizní komise) a představil nové kandidáty na doplnění výboru klubu. Jsou jimi: Jaroslav Kašparovský z Mělčan, Lubomír Hrubý z Lelekovic a Jan Ziegrosser z Brna. Stávající členové Radek Čech, Ing. Tomáš Kulhánek, Petr Metela, Ing. Stanislav Stuchlík, Jiří Peňás, Ing. Josef Polách, Karel Kašpárek a Marek Najvar kandidují i do dalšího období. Přítomní členové klubu schválili nový výbor hlasováním. Ten se seje poprvé 14. února 2012 v 17 hodin u předsedy Stuchlíka.

Petr Metela představil přednášející ve volné tribuně a řídil její průběh.

Dr. Edmund Sedlák

Nejdelší vystoupení na volné tribuně by mohlo mít název Kaktusářův rok. Přednášející začal pohledem z okna do zahrady se skleníkem a s paněníštěm, který několikrát v průběhu roku a přednášky aktualizoval. Přes sýkory a pejsky jsme se dostali k rebutiím v paněníšti.

Ve skleníku má litopsy, rebutie, mexiko a chile, fraileje a sukulenty. Navíc aylostery, mediolobvie a zase rebutie. Zmínil sloučení těchto rodů do velkorodu *Rebutia*, což je sice botanicky správnější, kaktusářům to však nemusí moc vyhovovat.

Přednášející, který pomáhal Dr. Šedovi s uspořádáním Speciálu (příloha časopisu Kaktusy), ukázal i schéma rodu vytvořené na základě molekulárních výzkumů. Závěrem bylo, že výsledky těchto výzkumů potvrzují původní Backebergovo rozdělení.

Po odborné vložce jsme se vrátili k přehledu rodu *Rebutia*. Tato podstatná část vystoupení – obrázková smršť – vyplnila zbytek přednášky, kterou ukončil pelargonie, litopsy, dalšími sukulenty a kaktusy uklizenými v bedničkách. To vše hlídá pes a minipřednášku ukončil opět pohled do zahrady.

Jiří Vítek – Na kolech na Malorku

Přednáška začala na letišti. Na Malorce – Palma, jsme se seznámili s místopisem, městem a přírodou, abychom našli botanickou zahradu s kaktusy. Jde o největší botanickou zahradu v Evropě – 50 000 m². Pokochali jsme se kaktusy, sukulenty, agávemi, palmami a cykasy často úctyhodných rozměrů. Jedna část zahrady je zaměřena na vlhkomilnou květenou. Nejvíce na očích však byly vzrostlé cereusy – roubovací podložky. Neviděli jsme mnoho květů, protože se výlet udál koncem dubna. V každém případě mohla tato prezentace posloužit jako lákadlo nebo tip na dovolenou. Nakonec ještě Jiří promítl několik snímků z loňské výstavy a ze zájezdu.

Jiří Vašina – Co dal loňský rok

Jiří ukazoval obrázky, aniž u toho nadělal hodně řečí. Byl to průřez činností klubu – zejména výstavou a opět ze zájezdu. Oproti předešlému Jiřímu, který se zaměřil hlavně na pana Rausche, vzal to Jiří Vašina už od Baumgartnerů. U Rauschů ocenil např. pěkně staré soehrensie... Oběd, hospoda, všudypřítomné vinohrady, návštěva u Marků včetně posezení pod pergolou... Dále letmo u Sochůrků v Mikulově, u Miškeříků v Charvatské Nové Vsi, nakonec u p. Gajdy v Břeclavi – a za tmy domů. Jako jediný připomněl srpnové gymnofilské setkání v Doubravniku a v Čebíně.

Jaroslav Dobiáš

Jaroslav začal ukázkami svých parodií. I on se pak vrátil k loňské výstavě kaktusů, od zahájení přes připomenutí brigád pro ty, kdo to neznají © Obrázky byly na přeskáčku, opět na chvíli parodie, popřel oblíbené tvrzení o krátkověkosti parodií zkušeností s vlastními 35 až 40letými kytkami. Svě vystoupení ukončil několika fotografiemi ze svého skleníku.

Jiří Kolařík

Třetí Jiří to vzal svižně. Minipřednáška byla cestovatelská, Jiřího prostě infikovala Argentina, bájná hora Cerro Diamante, route 40, lokalita denmozy diamantiny. Kromě tamních rostlin, jež nám ukázal, povyprávěl i o geologických záležitostech a přidal i několik příhod z výpravy. Viděli jsme úchvatné pohledy z vrcholů pětitisícových hor, austrokaktusy, brouka hovnívála... Člověk by neřekl, co se dá namačkat do 14minutového vystoupení.

Volná tribuna opět potvrdila, jak je dobré dát na šim členům příležitost, aby se projeví, aby ukázali, co viděli, nafotili, poznali. Pro nejednoho z nich je to taková zkouška před celovečerní přednáškou. Potěšitelné navíc bylo, že tentokrát již fungovala ozvučovací technika.

Schůze výboru 14. února 2012

Toho dne se sešel nově zvolený výbor. Stanislav Stuchlík vyzval členy, aby navrhli nového předsedu, že funkci rád předá. Byl však opět navržen a jednomyslně schválen. Stanislav Stuchlík funkci přijal s výhradou, že již na poslední funkční období a ujal se vedení schůze.

Byly rozděleny i další funkce ve výboru takto: Místopředseda Petr Metela, pokladník Marek Najvar (převezme od Jiřího Peňáse), revizní komise Jiří Peňás (předseda) a Jan Ziegrosser, jednatel Radek Čech, knihovnu předá Jaroslavu Kašparovskému, Lubomír Hrubý bude zajišťovat organizační věci, činnost, Karel Kašpárek distribuci tisku, Tomáš Kulhánek nemá žádné speciální úkoly a Josef Polách redakci a sazbu Azetu. Samozřejmě podle svých možností se všichni budou podílet na činnosti a pomáhat, kde bude právě potřeba.

Dále byly projednány pravidelné položky, zejména hodnocení minulé členské schůze a nejbližší plánované akce klubu. Jaroslav Kašparovský se nabídl, že se ujme aranžování výstavy a že připraví návrh uspořádání.

Členská schůze 2. března 2012

Úvodní slovo patřilo staronovému předsedovi. Oznámil složení nového výboru. Dále oznámil, že Azet se bude důsledně dávat jen jeden k jednomu členskému příspěvku. Cena není

nízká a nemůžeme si dovolit tisknout navíc a výtisky rozdávat, možno nanejvýš dokoupit (zhruba za cenu nákladů cca 20 Kč). Starší čísla jsou i k dispozici ke stažení na webu.

Došlo i na smutnou zprávu o tom, že nás začátkem února náhle opustil člen „blanenské menšiny“ Oldřich Pohl. (Dále v čísle.) Jeho památku jsme uctili tichou vzpomínkou.

Pokračovalo se obvyklým slosováním vstupenek. Cenami přispěli pánové Málek, Metela, Man, Chloupek a Stuchlík.

Vzpomínka na Oldřicha Pohla

Členové blanenské menšiny (Hasoňové) připravili malou předpřednášku na památku Oldřicha Pohla s fotografiemi, jež narychlo posbírali mezi sebou. Představili jeho sbírku, ukázali a pohovořili o jeho rostlinách. Zmínili jeho oblíbené kytky, rebutie, sulkorebutie, gymnokalycia, připomněli, že hodně a dobře rouboval rostliny a nakonec, že výsev, který si večer připravil a už se k němu neprobudil, musí dokončit za něj sami. Vzpomněli i setkávání blanenské menšiny třeba při příležitosti narozenin apod.

Více si můžete přečíst kousek dále v čísle ve vzpomínce Emila Vašíčka.

Předpřednáška Martina Hotárka

Protože se o minulé volné tribuně nedostalo na jeden příspěvek, dostal Martin Hotárek příležitost tentokrát. Krátce představil fotografie svého přítele Krajčíčka z cesty po jižní Americe. Kromě kaktusů jsme viděli i další doprovodnou vegetaci, např. lilkovité a bromelie. Viděli jsme i tamní historické památky.

Hlavní přednáška – Tomáš Kulhánek

Předmětem přednášky byla gymnokalycia a letošní měsíční cesta s Ludwigem Berchtem a Massimem Meragallim (Itálie) do Argentiny. Vybrali si leden, kdy rostliny plodí, proto jsme téměř neviděli květy. Projeli provincie Cordoba, San Luis, Sierra Chica, San Juan, Catamarca, Tucuma a Salta a zpět do Buenos Aires. Navštívili 220 lokalit, přespávali venku, hlavně kvůli inflaci zvýšeným cenám.

Následovala smršť odborných informací o gymnokalyciích, jež byly hlavním předmětem jejich zájmu. Občas se mihla jiná rostlina nebo mimokaktusářská informace. I přes jednostranné odborné zaměření byla přednáška zajímavá a rozhodně nepůsobila nudně. Tomáš nepřednáší poprvé a je dobrým vypravěčem.

Schůze výboru 13. března 2012

Před schůzí proběhlo předání funkce pokladníka a patričních dokladů. Po diskusi byla vybrána nová tiskárna pro tisk Azetu. Očekáváme snížení nákladů. Bylo rozhodnuto, že necháme udělat zkušební výtisk. Minulá přednáška byla vyhodnocena jako kvalitní a zdařilá. Byly naplánovány další přednášky a hovořilo se už konkrétněji o některých činnostech k přípravě výstavy kaktusů.

Členská schůze 6. dubna

Na úvod schůze předseda Stanislav Stuchlík vyzval členy, aby se připravovali na výstavu kaktusů, nabídl letáčky a požádal o zapisování na služby. Představil i minule nepřítomného nového člena výboru Jaroslava Kašparovského.

Redaktor Azetu vyhlásil a ukázal vítěznou fotku na plakát. (Více dále v textu.)

Výstavní referent Kašparovský sdělil svou představu uspořádání výstavy a vyzval členy k pomoci a spolupráci. Je naší snahou v prostoru a technicky omezeném a několik let stejném umístění udělat výstavu hezkou a něčím novou.

Před přednáškami proběhlo vylosování vstupenek. Cenami přispěli Dalibor Šopf, Emil Vašíček a Petr Horákovský.

Předpřednáška Jarky Životské

nás zavedla do Jarčiny sbírky. Ukázala nám potom obrázky z výletu do Kroměříže (psali jsme o tom v Azetu 4/2011). Následovaly obrázky z návštěvy pana Harašty, který loni pozval všechny členy, aby jej navštívili a odnesli si něco s jeho sbírky, kterou se rozhodl notně zredukovat. Dostalo se i na připomenutí výstavy a zájezdu.

Jiří Škaloud – hlavní přednáška

Po 16 měsících jsme se vrátili do skleníku v Mokrém Hoře, abychom si prohlédli a poslechli si o Jiřího oblíbených rostlinách rodů *Pediocactus* a *Echinomastus*. Po úvodním seznámení se strukturou a historií rodu následovala obrázková záplava.

Vyslechli jsme jen část připravené rozsáhlé přednášky pro její obsáhlost a nesnadnost zkrátit a zestručnit rozsah. Časem se tedy můžeme těšit na pokračování. Doufejme, že za lepší poslechové pohody, neb nás opět zlobila nepříliš spolehlivá ozvučovací technika.

Schůze výboru 17. dubna

Poslední akce těsně před uzavřením tohoto čísla se nesla převážně ve znamení přípravy výstavy kaktusů. Kromě pravidelných bodů jednání přišlo již na podstatnou část schůze právě téma výstavy. Tentokrát především organizace a propagace. Část diskuse vzala příprava aranžování a zaplnění výstavního prostoru, čehož se ujal Jaroslav Kašparovský. S ním také předtím navštívil předseda Stuchlík vedoucího Zahradnictví Čtyřlístek – pana Kutílka a domluvili základní podmínky. I přesto bude nutné řadu detailů doladovat „za pochodu“.

Důležitá je rovněž propagace: Tisk, rozhlas, vlastní distribuce plakátů a letáčků několika cestami...

V poslední době většina členů výboru hojně využívá pro komunikaci elektronickou poštu a dovedeme svižně reagovat na aktuální požadavky a události.

Byly projednány i organizační změny ohledně tisku a distribuce zpravodaje Azet.

Výroční agenda

Na výroční členské schůzi v únoru byly předneseny a schváleny zprávy výboru. Zde je jejich úplné znění:

Zpráva o činnosti Klubu kaktusářů *Astrophytum* za rok 2011

Vážení přátelé,

stejně jako v minulých letech se vždy v únoru koná výroční členská schůze Klubu kaktusářů *Astrophytum* Brno. Je zde zhodnocena naše činnost za uplynulý rok.

Náš klub vycházel ve své činnosti v roce 2011 z plánu práce, který byl schválen výroční členskou schůzí v únoru 2011.

Jedna z hlavních našich činností bylo zajištění členských schůzí. V minulém roce se uskutečnilo celkem devět schůzí a konaly se na akademické půdě Masarykovy univerzity. Pravidelnými body programu byly zprávy funkcionářů a tombola. Výherci tomboly získávali kaktusy, semena i literaturu. Poté vždy následovala odborná přednáška s prezentací obrázků jak z nalezišť kaktusů i sukulentů, tak i z domácích sbírek.

V minulém roce přednášeli dva zástupci ze Slovenska, dva z jiných českých organizací a čtyři přednášky obstarali naši domácí členové Astrophyta. Na únorové schůzi po přednesení zpráv následovala volná tribuna. Tribuny se zúčastnili čtyři naši členové.

Rozhodně není zanedbatelná ani společenská stránka našich schůzí, i tato úloha k nim patří. Členové se zde mohou setkat a podiskutovat o svých problémech a úspěších v pěstování a sjednat případné návštěvy svých sbírek.

Velmi důležitým bodem našeho plánu je pravidelná výstava kaktusů i sukulentů. Tato výstava je řadu let realizována v areálu Čtyřlístku v Brně-Bystřci. Loňská výstava se konala v období 28. 5. až 5. 6. 2011. Oproti předešlému roku jsme měli prodejní část výstavy oddělenou. Myslím, že spojení výstavy a prodeje je lepší model.

Výstavy se zúčastnilo celkem 42 vystavovatelů. Na přípravě výstavy, jejím průběhu i na konečné likvidaci se podílelo 47 členů Astrophyta a odpracovali celkem 860 brigádnických hodin. Aranžování výstavy se zhostili na výbornou naši členové pod vedením Honzy Harašty a Jarky Životské. Poděkování patří všem, kdo se jakkoliv zasloužili o zdárný průběh výstavy. Podle ohlasů našich členů i návštěvníků byla loňská výstava opět velmi zdařilá.

Jako každý rok uspořádal výbor pro členy, kteří se podíleli na realizaci výstavy, začátkem září zájezd za kaktusy. Tentokrát jsme zavítali do Vídně, kde jsme měli možnost shlédnout dvě sbírky (Ernst Baumgartner, Walter Rausch). Poté jsme se přesunuli na jižní Moravu, kde jsme stihli navštívit 5 sbírek (Jan Marek, Miroslav Sochůrek, Petr Myškeřík, Jan Kochman a Petr Gajda). Jako vždy tento zájezd výborně zorganizoval Petr Metela.

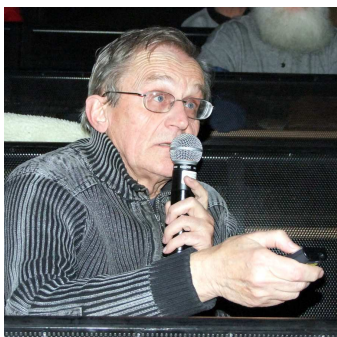
V měsíci říjnu se uskutečnilo sympozium tentokrát pro nás v nových prostorech na radnici v Brně-Líšni. Na sympoziu byly předneseny čtyři velmi kvalitní přednášky. Jedna přednáška slovenského pěstitele, dvě přednášky českých kaktusářů a jedna přednáška našeho člena. Sympozium splnilo očekávání, zúčastnilo se ho 63 členů Astrophyta, 25 zástupců z jiných organizací a 8 hostů.

V roce 2011 se výbor sešel celkem dvanáctkrát. Na svých schůzích se výbor zabýval zajištěním přednášek, výstavy, sympozia, vydáváním Azetu a řešil připomínky z řad našich členů.

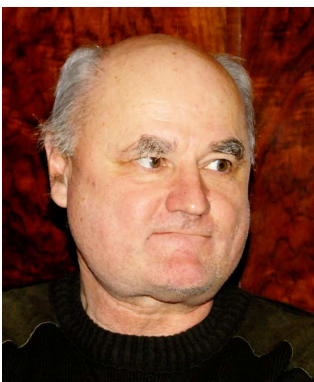
Zpravodaj Azet v roce 2011 vyšel čtyřikrát. Díky redaktorovi Josefu Poláchovi má stále kvalitní úroveň. Bylo by vhodné, abychom my, členové, více přispívali do zpravodaje a tím obohacovali jeho obsah.

Archiv Astrophyta je uložen u Petra Metely. Nezpracované materiály si převzal Stanislav Stuchlík, který bude zajišťovat jejich průběžně zpracovávání.

Naše knihovna je průběžně doplňována o nové publikace a má k dnešnímu dni 1095 zařazených titulů a dalších 15 čeká na zaevidování (pro informaci, jsou to nesvázané časopisy a novinky). Je škoda, že z řad členů je o zápůjčku literatury velmi malý zájem. O knihovnu, která je uložena v bytě předsedy, se stará Radek Čech.

Volná tribuna: p. Sedlák, Vítek a Vašina

Noví členové výboru: Hrubý, Kašparovský a Ziegrosser

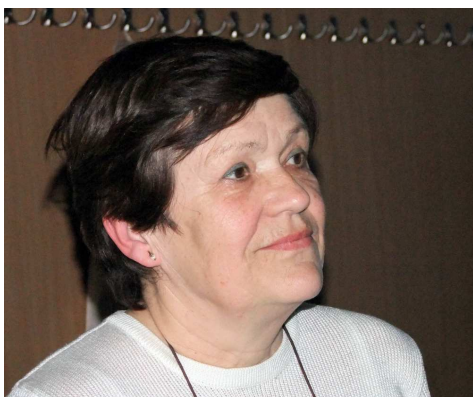
Pozdrav od Jaroslava Kašparovského

Oldřich Pohl na snímcích E. Vašíčka a V. Kašpara

Přednášející p. Škaloud, Kulhánek a Hasoň

Martin Hotárek a Jarka Životská

Naši tři členové – Stuchlík, Metela a nově Čech – jsou zastoupeni ve vedení Společnosti českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů. Dva členové – Stuchlík a Odehnal jsou členy redakční rady časopisu Kaktusy.

Během roku jsou průběžně aktualizovány naše stránky na webu, za to děkujeme jejich správci – Zdeňku Kolářkovi. Ještě je třeba zdůraznit, že proběhla pod hlavičkou SČSPKS soutěž o nejlepší a nejhezčí internetové stránky jednotlivých organizací. S radostí konstatuji, že v celkovém hodnocení se naše webová prezentace umístila na prvním místě.

Při hodnocení naší činnosti v uplynulém roce tak, jak nám ukládal plán práce, mohu konstatovat, že výbor všechny dané úkoly splnil bezesbýtku. Za to si zaslouží poděkování jak všichni členové výboru, tak hlavně vy, členové, kteří jste se podíleli na úspěšné činnosti našeho klubu.

Na Hlíně, 4. února 2012, *Radek Čech*

Plán činnosti Klubu kaktusářů *Astrophytum* Brno pro rok 2012

- Realizace voleb do výboru *Astrophyta*;
- Uskuteční se 9 členských schůzí s odborným programem;
- Výbor se bude scházet pravidelně jedenkrát měsíčně, případně mimořádně;
- Výstava proběhne ve Čtyřlístku v termínu 26. 5.–3. 6. 2012;
- Bude zorganizován zájezd za kaktusy;
- Podzimní sympozium se uskuteční v říjnu 2012 ve stejných prostorách jako loni;
- Čtyřikrát vyjde zpravodaj *Azet*;
- Bude zajišťována distribuce časopisu *Kaktusy* a slovenského časopisu *Cactaceae* etc. pro členy, a to buď zasíláním poštou nebo osobním odběrem na schůzi;
- Knihovna a archiv budou průběžně doplňovány;
- Budeme pokračovat v činnosti ve vedení SČSPKS;
- Pokračovat v činnosti v redakční radě časopisu *Kaktusy*.

Zpráva o hospodaření klubu

Stav ke konci roku 2011: Banka 62 983 Kč, pokladna 35 299 Kč, celkem 98 282 Kč.

Příjmy	Kč	Výdaje	Kč
Časopis a čl. příspěvky	56 560	Časopis	31 840
Výstava a prodej rostlin	10 070	Výstava	18 740
Sympóziium	7 360	Sympóziium	7 635
Dobrovolné vstupné	8 950	Přednášky	5 623
Úroky	6	Zájezd	11 617
Ostatní	1 158	Tisk <i>Azetu</i>	14 505
		Nájem sálu	750
		Bankovní poplatky	1 524
		Literatura	5 248
		Ostatní + internet	2 834
Celkem	118 374	Celkem	100 317

Bilance: Příjmy – výdaje = 18 057 Kč.

Návrh rozpočtu na rok 2012

Příjmy	Kč
Členské příspěvky a předplatné časopisu	55 000
Výstava včetně prodeje rostlin	37 000
Sympóziium	7 000
Ostatní (dobrovolné vstupné na čl. schůzích, knihovna)	10 000
Celkem	109 000

Výdaje	Kč
Předplatné časopisu	40 000
Výstava	18 000
Sympóziium	7 000
Literatura do knihovny	5 000
Zájezd	10 000
Nájem sálu na členské schůze	7 000
Tisk Azetu	14 000
Přednášky	5 000
Ostatní včetně internetu	3 000
Celkem	109 000

Jiří Peňás

Zpráva revizní komise o finančním hospodaření za rok 2011

Revizní komise provedla kontrolu:

- Pokladní knihy
- Pokladní hotovosti
- Inventáře a inventární knihy
- Knihovny

Revizní komise konstatuje:

- Pokladní kniha a doklady jsou úplné, přehledné a mají všechny náležitosti
- Výše pokladní hotovosti souhlasí se zápisem v pokladní knize
- Inventář a inventární kniha souhlasí se skutečností
- Počet knih v knihovně souhlasí s počtem knih v evidenční knize
- Finanční hotovost byla čerpána v souladu se schváleným plánem.

V Brně dne 31. 1. 2012

za revizní komisi *Jiří Pavlík a Marek Najvar*

Fotka na plakát – vyhodnocení soutěže

Se zmíněnou propagací výstavy souvisí i plakáty a letáky. Tentokrát jsme místo malých černobílých letáků velikosti A6 připravili ve spolupráci se Čtyřlístkem barevné plakátky velikosti A5. Protože to byl požadavek velmi narychlo, použil jsem pro něj fotografii podle vlastního výběru (viz barevnou přílohu). Pro tradiční plakát velikosti A4 však opět přišla k užítku soutěžní vítězná fotografie. A jak to všechno bylo?

V minulém Azetu i na schůzích jsme vyhlásili a připomněli soutěž a její jednoduchá pravidla. Postupně mi od vás přicházely fotografie, většinou e-mailem, v jednom případě na CD.

Nejprve jsem si udělal užší výběr tímto způsobem:

- Vyházel jsem fotky nad počet tří u těch, kdo nedopatřením poslali více
- Odstranil jsem obrázky technicky nekvalitní nebo jinak se nehodící pro tento účel (neostré, nevhodné výřezy, kompozice...).
- Přejmenoval jsem je tak, aby nebyl snadno identifikovatelný autor, aby to neovlivňovalo hodnotitele.
- Všechny jsem převzorkoval pro účel posouzení na menší jednotnou velikost (i kvůli posílání e-mailem).
- Od každého soutěžícího se dostala do finále nejméně jedna fotografie.

Když bylo třeba připravovat plakát, udělal jsem narychlo uzávěrku a poslal členům výboru fotky na „volbu Miss“. Získal jsem čtyři ohlasy a přidal jsem svůj tip, ačkoli nebylo třeba, závěr byl i tak jednoznačný. Připomínám, že hodnotitelé dávali tři, dva a jeden bod obrázkům, které se jim nejvíce líbily.

Pro nedostatek místa jen to hlavní, zbytek článku odložím do příštího čísla. Nejvíce bodů – 13 – nasbíral snímek *Rebutia fischeriana* od Pavla Pavlíčka. Blahopřeji!

Noví členové výboru

Jak již bylo zmíněno výše, na letošní výroční schůzi v únoru byl zvolen nový výbor klubu. Tak velká změna tu byla naposledy v roce 2008, mezitím došlo k jedné výměně a ke třem loňským odchodům. Starý výbor navrhl a členstvo v únoru potvrdilo, že do výboru klubu přibudou:

Jaroslav Kašparovský – První nový člen výboru klubu žije v Mělčanech. Užívá si se svými kaktusy za slouženého důchodu, předtím pracoval v gastronomii. Známe jej jako přispěvatele našeho Azetu i časopisu Kaktusy, představil nám svou sbírku poměrně nedávno i na přednášce.

Ke kaktusům se dostal někdy v sedmé třítě – „zachytil“ se tehdy o odnož *Chamaecereus silvestris* (aniž ještě věděl, že se tak jmenuje) a nepustil se dodneška, kdy má nespécializovanou sbírku na asi 12 m². Členem Astrophyta je s malou přestávkou od roku 1979, na schůze začal chodit už o rok dříve. Nemá rád faleš, přetvářku, násilí a nespravedlnost.

Ve výboru převzal funkci knihovníka, hodlá však být užitečný při aranžování výstavy a zřejmě i jako pokladník na výstavě.

Ke zprávě mi přidal foto pro potěchu očí, najdete je v barevné příloze (*Astrophytum*).

Jan Ziegrosser – Další nový člen výboru – přesnější revizní komise – byl na slovo ještě skupější. Naštěstí se už pár let známe, tak mohu prozradit z toho, co jsem s Honzou za pár let zažil.

Bydlí se ženou v bytě skoro ve středu Brna. Kaktusy pěstuje ve skleníku na zahrádce u Jundrova a jak víme i z jeho článků v Azetu, specializuje se na mrazuvzdorné rostliny. Všichni známe jeho výstavné výstavní mísy třeba s echinocereusy.

Jako většina kaktusářů i on rád fotografuje. Že velmi dobře, dokazují jeho loňské a předloňské vítězné fotky na plakát k výstavě. Jen nevím, proč neposlal fotografii i letos. Chtěl-li dát šanci i jiným nebo „vystřílel všechny patróny“ – přikláním se k první variantě.

Jako mnoho kaktusářů je to klidás, kromě kaktusů, kterým se věnuje nějakých -náct let, má rád kočky, lidi, slivovici a vše pěkné, co život přináší. Stále má pilno, pořád něco dělá, vymýšlí, vylepšuje. Brzy se stal zdatným uživatelem počítače, baví jej různé technické hříčky – možná se v tom projevuje kus mašinfiry, jímž byl před odchodem do důchodu.

Lubomír Hrubý – Třetí nový člen výboru se žije jako elektrikář a bydlí se svou rodinou v domku v Lelekovicích. Ke kaktusům se dostal přes kamarády a na přednášky *Astrophyta* chodil, ještě když bývaly ve Vlněně, někdy od roku 1984. Ve vytápěném skleníku, studeném skleníku a pařeňstích pěstuje pestrou směs druhů kaktusů a sukulentů. Směje se, že pěstuje všechno, co u něj přežije a líbí se mu zejména vytrněné druhy. Namátkou jmenoval opuncie, cereusy, tefrokaktusy... Přiznává, že je trochu nepořádník, často mu chybí štítky a neví, co je co. (Není sám a myslím, že mu to radost z rostlin nekazí.)

Ve výboru nemá speciální funkci, bude užitečný při přípravě a organizování klubových akcí a všeho, co bude zrovna potřeba.

Noví kolegové nebyli zrovna výřeční a sdílní. Já zase nejsem žádný novinář, neumím „tahat rozumy“ a moc se neumím vyptávat. Něco mi řekli či napsali sami, něco jsem o nich věděl z dřívějšíka a to hlavní se teprve ukáže, jak se budeme setkávat na výborových schůzích a klubových akcích.

Tak se nám zmenšila blanenská menšina

Dvakrát a bohužel naposled se v našem Azetu č. 1/2010 objevilo jméno Oldřicha Pohla, člena tzv. blanenské menšiny. Poprvé u článku o zvláštní mutaci *Ancistrocactus scherii* a podruhé u zmínky o jeho neobyčejné zručnosti – jako výrobce mosazného přívěsku tvaru astrofytu *myriostigma*, který rád dával jako dárek svým kamarádům.

Zcela nečekaně nás totiž navždy opustil 8. února 2012 v době, kdy s velkým elánem plánoval další výsevy a svým optimistickým přístupem k životu a humorem i v nás rozněčoval potřebu tlačit naši kaktusářskou káru dál.

Věřím, že za blanenskou menšinu a všechny další, kteří ho znali, mohou říci: „Oldo, měli jsme tě rádi a naše vzpomínka na tebe nikdy nevybledne.“

Za všechny kamarády *Emil Vašíček*

Kytka čísla

Je možné dočkat se po čtyřiceti letech kaktusaření nějakého překvapení ve vlastní sbírce? Přesvědčil jsem se, že ano! U nejedné vzácné kytky to nejsmutnější je, že vám po dlouhé době snažení a opečovávání odejde do věčných lovišť. Opakem může být, že se dočkáte u vzácné kytičky z jara prvního květu a ne ledajakého.

Loňského roku to bylo u sklerokaktusů (*Sclerocactus polyancistrus*). Letošní brzké jaro mne opět napínalo, bude-li se překvapení opakovat. Dočkal jsem se a tentokrát to byly květy

dva. Nastalo svolávání sousedů i kamarádů, protože sdělená radost je dvojnásobná radost. Dovolil jsem si tedy fotografii této vzácné kytky nabídnout i vám v Azetu.

Otrnění této rostliny nemá konkurenci. Dominantní středové trny jsou dva. Jeden směřuje nahoru, je dlouhý 6–7 cm, rovný, bílý a špička je zbarvena do hnědočerna. Trn prochází i mezi lístky okvěti a protože květ voní (zvláštnost jen u tohoto druhu!), musíme dávat pozor, aby naší špičkou nosu při kontrole vůně špička trnu neprojela. Další středový trn je stejně dlouhý, ale tmavší, špička je však zahnutá o 180° v poloměru 1 mm (tedy do protisměru) a tím je velmi nebezpečný při manipulaci. Vyprostit se z jeho uchycení je někdy hra s nervy a trpělivostí. Pomoc přihlížejícího je někdy žádaná. Světle červený květ s tmavším středovým proučkem je – domnívám se – opět s průměrem až 8 cm největším v rodu. Přeji si, aby i vám tento zážitek z fotografie zpříjemnil jarní očekávání a pohodu.

Emil Vašíček

Na návštěvě u kolegů v Chicagu

Jak jsem se zmínila na lednové členské schůzi, byla jsem loni v rámci výměnného programu Masarykovy univerzity vyslána studovat na partnerskou školu ve Spojených státech amerických, konkrétně do Chicaga ve státě Illinois. Můj pobyt v Chicagu trval bezmála půl roku a ani tam jsem nepřestala myslet na své pichlavé kamarády, které jsem zanechala v péči své rodiny, a rovněž na pravidelné schůzky našeho Astrophyta. A protože Amerika je konec konců domovinou kaktusů, rozhodla jsem se spojit s místním klubem sběratelů kaktusů a sukulentů Cactus and Succulent Society of Greater Chicago, která je součástí větší organizace Cactus and Succulent Society of America (<http://www.cssainc.org/>). Ti mě pozvali na jednu ze svých členských schůzek, které se konají jednou měsíčně v příjemném prostředí zimní zahrady malé botanické zahrady čtvrti Oak Park. Atmosféra schůzek je takřka rodinná, což souvisí s tím, že chicagský klub má pouze 35 členů. To mě vzhledem k tomu, že metropolitní oblast Chicaga má cca 10 milionů obyvatel, docela udivilo a uvědomila jsem si, že kaktusy se u nás těší daleko většímu zájmu, než ve své domovině. Podala jsem také krátkou zprávu o našem klubu i o tom, že v České republice je kaktusářství stále ve značně oblíbené a členové klubu mi na oplátku pověděli o svém klubu, o kaktusaření v Americe a dokonce mi sdělili, že již slyšeli o českých kaktusářích, kteří se ve světě těší značné úctě, což mě nesmírně potěšilo.

Každý ze členů (bylo nás celkem 18) přinesl nějaké obcerstvení, které se jedlo na začátku schůzky, a k tomu se s výkladem promítaly fotky z dovolené jednoho ze členů do Grand Canyonu. Fotky byly skutečně hezké, bohužel se však netýkaly kaktusů. Ke kaktusům a sukulentům jsme se dostali až v druhé polovině schůze, kdy každý z členů přinesl rostlinku a ostatním členům klubu o ní něco pověděl. Tento měsíc byly na pořadu rostliny začínající písmeny L a P a na konci byla vylosována písmena rostlin na příští měsíc. Celá schůzka trvala přibližně dvě hodiny, byla velice příjemná, všichni se vzájemně znali a i ke mně byli velmi přátelští, snad jen po odborné stránce nebyla schůzka příliš přínosná. Až tam jsem si uvědomila, na jak vysoké odborné úrovni je české kaktusaření i schůzky našeho Astrophyta.

Závěrem děkuji všem členům Cactus and Succulent Society of Greater Chicago za jejich vřelé přijetí.

Markéta Filipová

Botanická latina

Minule jsem letmo zmínil, že pro popisy rostlin již není striktně povinná latina, lze použít i angličtinu. Ta informace byla velmi stručná a spíchnutá na poslední chvíli. Proto kvůli správnému pochopení přidávám překlad článku a adresu, kde se můžete dozvědět více. Za upozornění a nasměrování děkuji Tomáši Kulhánkovi.

Názvoslovné oddělení těsně před 18. mezinárodním kongresem v australském Melbourne v červenci 2011 zaznamenalo zásadní změny ve způsobu vědeckého pojmenovávání nových rostlin, řas a hub. Změny začínají od titulu: Název byl rozšířen tak, aby bylo výslovné, že předpis platí nejen pro rostliny, ale rovněž pro řasy a houby.

Nový název nyní bude *Mezinárodní kodex názvosloví řas, hub a rostlin*. Poprvé v dějinách Kodex umožní elektronické zveřejnění jmen nového druhu. V zájmu toho, aby se zveřejňování nových jmen stalo přesnější a účinnější, byl požadavek na latinské ověření diagnózy nebo popisu změněn na umožnění angličtiny nebo latiny pro tyto základní položky zveřejnění nového jména. Obě tyto změny nabudou platnosti 1. ledna 2012.

Názvoslovná pravidla pro houby zaznamenávají některé důležité změny, z nichž nejvýznamnější je zřejmě převzetí pravidla „jedna houba, jedno jméno“. Paleobotanikové rovněž pocítí změny týkající se vyloučení pojmu *morphotaxa* z kodexu.

Zdroj zkráceně: <http://goo.gl/e5rCj>

Nejlepší nakonec – *Mammillaria hahniana*

Nemíváme často v Azetu dvě kytky čísla. Protože mi však přišly dva hezké příspěvky, nechci je schovávat a sušit „na někdy“. Ozdobím tedy zadní stranu obálky obrázkem, za nějž i za článek děkuji Jaroslavu Kašparovskému.

Kaktus staré dámy – *M. hahniana* – Werderman (1929), Syn. *M. h.* var. *hahniana* patří v rodu mezi nejnámější a velmi snadno pěstovatelné. I přes to a že díky svému vytrnění je velmi zajímavá a hezká, nebývá ve sbírkách hojná. Rostliny rostou většinou soliterně, později mohou i odnožovat. V dobrých podmínkách mohou dorůst k průměru těla až 10 cm a výšky okolo 20 cm. V kultuře se objevují i rostliny o něco málo většího vzrůstu.

Rostliny jsou sloupkovité. Epidermis je zbarvena světlezeleně a rostlina je zahalena do šedavobílých trnů. V areole bývá 20–25 asi 5 mm okrajových trnů. Za středový se dá považovat tvrdý trn dlouhý asi 7 mm, jehož špička je zbarvena tmavěšedě. Rostlinu pokrývají i vlasové trny, které jsou na mých sbírkových rostlinách dlouhé asi 40 mm. V axilách se vytváří bílá vlna a tak rostliny působí jako sněhobílé koule (ve věku kolem 10 let), odtud asi také vznikl v anglicky mluvících zemích název „Old Lady Cactus“. V jarních měsících, nejvíce počátkem dubna, se na rostlinách objeví pupata, která jsou v prvopočátku hustě obalena bílou vatou. V dalším růstu těchto pupat se z tohoto obalu uvolní a na temeni rostliny rozvine věneček nafialovělých pupat. Po jejich úplném otevření je na rostlině dle velikosti 25–50, někdy i více květů nachově červené barvy o velikosti 15–20 mm v průměru. Na rostlině vydrží kvést asi 1 týden, vždy navečer se zavřou a další den dopoledne otevírají. Opylení těchto květů nečiní potíže, rostliny produkují dostatek životaschopného pylu. Na podzim z takto opylených květů rostlina vytlačí nad povrch těla jasně červené plody, které obsahují velké množství semen rezavé barvy. Někdy se stává, že rostlina zralé plody vytlačí nad povrch těla až v následujícím roce. V rodu *Mammillaria* to není neobvyklé. Tak se stane, že v následujícím roce nám zdobí rostlinu nejenom květy, ale i plody z loňského opylování.

Pěstování, jak jsem již zmínil, nečiní potíže. Za pět let od výsevu se můžeme dočkat prvních květů. Rostliny dobře snášejí skleníkovou kulturu i pěstování na parapetu okna, ve venkovním pařeništi i ve volné kultuře. Rostliny jsou vděčné za jarní, letní popř. brzký podzimní déšť. Pozor musíme dát na přívalové deště a krupobití. Ulpí-li na rostlinách kapky deště nebo rosy, vypadá za ranního slunce jejich vytrnění jako stříbrné. Zálivku, jako u většiny kaktusů provádíme střídou, tj. jednou za 4–5 týdnů, vždy po plném proschnutí substrátu. Poslední zálivku provádím v období kolem 20. září. Zimovat můžeme jak ve skleníku, tak i v temné chladné místnosti. Při uložení na zimoviště musí být substrát dokonale suchý a rostliny by měly být již z části zatažené. Teploty zimování mohou kolísat od 4 do 10 °C. Semena vyséváme koncem března nebo počátkem dubna. Můžeme také vysévat do kultivátoru a to kdykoliv, já sám vysévám v měsíci lednu. O různých způsobech výsevu bylo napsáno již mnoho, proto se o tom dál nebudu rozepisovat.

Přeji všem, kteří tyto rostliny mají, nebo si je do svoji sbírky opatří, aby jim přinášely co nejvíce radosti.

Jaroslav Kašparovský

Azet – zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno – Neprodejné – Redakce, jazyková úprava, sazba: Josef Polách – sazba systémem \TeX s použitím písma Lido – tisk: Tiskárna Indra – vytvořeno s použitím legálního a svobodného softwaru – aniž bylo vědomě ublíženo živým tvorům – v článcích byly opraveny jazykové a typografické chyby, beze změny smyslu sdělení, není-li uvedeno u příspěvku jinak – připomínky, náměty, příspěvky prosím na adresu josef@polach.org